

РЕШЕНИЕ

№ 314

гр. В., 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20233110203824 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба от „С. 2002“ ЕООД, против Наказателно постановление № 03-2300221/12.04.2023г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - В., с което му е наложено административно наказание „**Имуществена санкция**“ в размер на 3500 лева на основание чл. 416 ал.5 вр. чл. 414 ал.3 от КТ.

В жалбата се навеждат доводи, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и неправилно, издадено в нарушение на процесуалния и материалния закон, като излага подробни съображения в този смисъл. В заключение се иска отмяна на постановлението.

В съдебно заседание, въззивната страна, редовно призована, се явява управител на дружеството в първото по делото заседание. На второто проведено заседание не се явява представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от юк А., която оспорва жалбата, моли НП да бъде потвърдено. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 08.03.2023г., служители на Дирекция “Областна инспекция по труда”-

В. свид.Д., М-Ж. и М. извършили проверка автомивка “Спондж“, находяща се в гр. В., бул.“Цар Освободител“ №170, стопанисван от въз.дружество по спазване на трудовото законодателство. В автомивката на установили лицето В.Р.К. роден на 27.10.2007г. ненавършил 18-години, които извършвал дейност по почистване на автомобил с прахосмукачка. Служителите на Д „ИТ“ обявили началото на проверката и дали на работещите лица да попълнят декларации. В своята К. посочил, че работи от 02.03.2023г. за въз.дружество, с работно време от 12.50ч. до 18.30ч., че няма трудов и граждански договор, както и че получава дневно възнаграждение в размер на 10лв. На насрочената документална проверка от страна на дружеството не бил представен сключен между страните трудов договор, както и разрешение от Инспекция по труда за приемането му на работа.

Тъй като св. Д. на длъжност инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ установила, че К. осъществява трудови функции в обекта, без да е получил разрешение от Инспекция по труда преди приемането му на работа и съставила против въз.дружество акт за установяване на нарушение за това, че дружеството в качеството на работодател е допуснало до работа К. ненавършил 18 години, да изпълняващ трудови функции, като „мияч превозни средства“ с определено работно време, трудово възнаграждение, без с него да е сключен писмен трудов договор, без да е получено разрешение от ИТ преди наемането му на работа. Било прието, че нарушението е извършено на 08.03.2023г. и квалифицирано като такова по чл.302 ал.2 от КТ.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение, административно - наказващият орган издал процесното наказателно постановление, с което изцяло възприел фактическите констатации и правната квалификация на нарушението по чл.302 ал.2 от Кодекса на труда и наложил на „С. 2002“ ЕООД наказание "Имуществена санкция" в размер на 3500 лв. на основание чл.416 ал.5 вр. чл.414 ал.3 от КТ.

В хода на съдебното следствие като свидетел бе разпитана св. Д., чиито показания съдът кредитира като логични, последователни и непротиворечиви. От тях стана ясно, че към момента на проверката К. е извършвал трудова дейност – почиствал е с прахосмукачка автомобил. Посочил пред нея, че работи за въз.дружество като почиства автомобили след като приключат учебните му занятия. Посочил в попълнената декларация, че няма сключен

трудов договор с въззивното дружество. Посочил е получаването на възнаграждение от 10 лева на ден. Управителят на въз.дружество посочил, че лицето е на пробен период от две седмици и ако се справи с работата ще бъде наето на трудов договор. Пред проверяващите е посочил, че е получил съгласие от бащата на работника да започне работа тъй като е непълнолетен.

Идентични показания дава и свид.М-Ж., която също е категорична, че К. е почиствал автомобил и. Попълнил е предоставената му декларация като е потвърдил, че полага труд в полза на въз.дружество. Сочил, че управителят на дружеството пред проверяващите е потвърдил, че лицето работи в автомивката на изпитателен срок и ако се бъде нает на трудов договор. Съда кредитира показанията на свидетелката изцяло като логични, последователни и непротиворечиви.

Идентични показания дава и свид.М. която е възприела работника К. да почиства един от автомобилите в автомивката. Пред нея е потвърдил, че работи в автомивката и си изкарва пари, като също така посочило, че е на изпитателен срок от две седмици. Съда кредитира показанията на тази свидетелка изцяло като логични, последователни и непротиворечиви.

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена въз основа на гласните доказателства и писмените доказателства по административно-наказателната преписка, които са последователни, взаимно обвързани и безпротиворечиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в предвидения от закона срок и приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Директора на Дирекция " Инспекция по труда" гр.В. и в шестмесечния преклузивен срок. То съдържа всички минимално изискуеми от закона реквизити. Нарушението е описано с необходимата конкретика, като са посочени датата, мястото и обстоятелствата по неговото извършване, поради което и възраженията в тази насока са неоснователни. Наказанието за него е индивидуализирано. Актът също отговаря на изискванията на чл.42 от ЗАНН.

При неговото предявяване, както и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН не са били направени или депозираны възражения, в които да са били наведени спорни обстоятелства, нуждаещи се от разследване. По никакъв начин не е нарушено правото на защита на наказаното лице, като същото е реализирано в цялост с подаването на жалба до въззивната инстанция. Поради изложеното до тук съдът намира, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от категорията на съществени и които да са ограничили правото на защита на наказаното лице.

По преписката са представени писмени доказателства за начина на връчване на АУАН, въз основа на които е издадено процесното наказателно постановление.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства съдът намира, че правилно наказващият орган е приложил материалния закон и е съотнесъл установените фактически констатации към хипотезата на правната норма.

На база на горната фактическа обстановка, съдът счита, че правилно АНО е ангажирал отговорността на работодателя. Няма спор, че към датата на проверката К. е бил непълнолетен (на 16 години), както и че е бил заварен на автомивката да почиства автомобили. Въпреки твърденията на жалбоподателя, че му там е за да изчисти семеен автомобил, съдът счита, че от събраните доказателства се установява, че реално К. е полагал труд и то без сключен трудов договор. Това се установява, както от собственоръчно декларираните от последния обстоятелства в декларация, но също така и свидетелските показания на разпитаните от съда свидетели. Всичко това е напълно достатъчно, за да се приеме, че между въз.дружество и К. е възникнало трудово правоотношение.

Съгласно чл. 1, ал.2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, а съгласно чл. 62, ал.1 от КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма. В конкретния случай категорично се установява, че К. е престираал труд, като е изпълнявал трудова функция, която се е осъществявала на определено работно място, стопанисвано от дружеството жалбоподател. В конкретния случай категорично се установява, че на практика лицето е престираало труд за дружеството, което именно поради това се явява негов работодател, съгласно §1, т.1 от ДР на КТ. Нещо повече, установява се че лицето е непълнолетно,

поради което и по силата на чл. 302, ал.2 КТ – преди да го приеме на работа, работодателят е следвало да има разрешение от Инспекцията по труда, което се дава за всеки отделен случай. В конкретния случай, такова разрешение е нямало, поради което правилно АНО е ангажирал отговорността на дружеството.

В Кодекса на труда е предвидена специална закрила на непълнолетните в глава XV, раздел първи, като съгласно чл. 301, ал.1 от КТ, минималната възраст за приемане на работа е 16 години, като е забранено приемането на работа на лица, ненавършили 16 години. В чл. 302, ал. 1 и ал. 2 от КТ е предвиден редът по който, по изключение, се приемат на работа лицата ненавършили 16 години, като това става след обстоен предварителен медицински преглед и медицинско заключение, което установява годността им да извършват съответната работа и разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. Така посочените норми имат за цел опазване на живота, психическото и физическото здраве на непълнолетните лица, отчитайки тяхната физическа и психическа незрялост.

Неспазването на горните задължения е въздигнато в административно нарушение, като нормата на чл. 414, ал.1 КТ предвижда, че работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. В конкретния случай, отговорността на въз.дружество е обективна и безвиновна – т.е. същото отговаря за действията служителите си, които самото то е назначило, при или по повод възложените им дейности. От доказателствата по делото и собственоръчно попълнената декларация от К. е видно че към момента на проверката в обекта той е изпълнявал трудови функции като е почиствал автомобили. В същата декларация е посочила че работи за дружеството, като мияч МПС, имал е уговорено трудово възнаграждение, работно време, работно място, като е вписал, че няма трудов договор и граждански договор.

Съдът намира за недоказани твърденията в жалбата за това, че К. не е престира труд в обекта. Напротив, от всички доказателства по делото се установява, че той е престира труд в полза на въз.дружество. По наведеното

възражение, че К. е почиствал семейният автомобил на родителите си, съда приема същото за недоказано тъй като в хода на проверката никой не е направил подобно възражение, като дори К. е посочил, че работи в автомивката и получава за това парични средства. Самият управител на въз.дружество също е заявил, че К. работи там и е получил съгласие от баща му, тъй като лицето е непълнолетно. По наведеното възражение не се събраха доказателства който да опровергават посоченото от проверяващите обстоятелство, че К. е полагал труд в полза на въз.дружество. Към момента на проверката в автомивката не са се намирали родителите на работника, като те не са дошли и до приключването и. Подобно възражение не е било направено в хода на проверката, а напротив работника К. е потвърдил, че полага труд и получава за това парични средства. Формално наведеното възражение у въззивната жалба е недоказано.

Съдът намира обаче, че неправилно АНО е индивидуализирал размерът на имуществената санкция, която следва да се наложи на жалбоподателя.

Нормата на чл. 414, ал.1 КТ предвижда за конкретното нарушение "Имуществена санкция" в размер от 1500 до 15 000 лв. По делото липсват доказателства, а дори и твърдения от страна на АНО, за предишни нарушения от страна дружеството. Наложената в случая санкция в размер 3500 лв., се явява завишена предвид обществената опасност на нарушителя и тежестта на нарушението, което е първо такова. Предвид изложеното НП следва да се измени в частта му относно размера на наложената санкция, като според настоящият състав адекватно на извършеното деяние и степента на обществена опасност на нарушителя се явява "Имуществена санкция" в минималния размер предвиден в закона, а именно 1 500 лв.

С оглед направеното искане от страните за присъждане на разноси по делото, съдът установи от правна страна следното:

На основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на АНО, съизмеримо с размера изменената част на НП.

Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съда счита, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение над минималния размер, предвиден в нормата на чл.27е от Наредбата, а именно сумата от 100 /сто/ лева. В съответствие с правилото на чл. 78а ал.3 вр. с ал.1 от ГПК, съдът намира, че следва да присъди заплащане на разноските за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80,00 лева.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №03-2300221/12.04.2023г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" - В., с което на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ на "С. 2002" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3500 лева за извършено нарушение на чл. 302 ал.2 от КТ, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената „имуществена санкция" от **3500.00/три хиляди и петстотин/** лева на **1 500.00 /хиляда и петстотин / лева.**

ОСЪЖДА „С. 2002“ ЕООД ЕИК 207249764 да заплати на Дирекция „Инспекция по труда"-В. сумата от 80,00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд В. – град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____